

[Eva Møller]

fordi det for os at se er utrolig vigtigt både for de unge og for skolerne og for foreningerne, at det er frivilligt, og derfor ville jeg meget gerne understrege, at det lå således.

Med hensyn til skolerne lægger vi vægt på, at man kan bevare kvaliteten i de eksisterende uddannelser, således at den ikke på en eller anden måde bliver udvandet, fordi man nu skal tilpasse sig et bredere spektrum, og at man også kan bevare identiteten.

Med hensyn til organisationerne og foreningerne er det for os at se vigtigt, at den kultur, de har i øjeblikket, og som vi jo alle i Grundtvigs fædreland priser, kan bevares og ikke skal ændres, fordi man pludselig skal tage nogle nye hensyn.

Derfor ville jeg godt have det slået fast en ekstra gang, at det var en del af vores baggrund for at sige ja til dette – også fordi der er en fleksibilitet i forslaget, som vi i høj grad ønsker bevaret.

Fleksibiliteten tolker jeg også således, at vi med dette lovforslag på en eller anden måde kan skabe nogle nye uddannelser, om hvilke jeg måske må bruge udtrykket »på prøve«: nogle, som vi ikke rigtig ved, hvordan vi skal skræddersy, men hvor vi siger: Her er der altså nogle, der har lyst til dét; lad dem så gå i gang med det.

Det synes vi fra konservativ side er en god idé; men vi har så også hæftet os ved, at der er en forpligtelse med hensyn til, at en sådan uddannelsesplan skal føre til en afslutning, at vi altså ikke på noget tidspunkt får efterladt nogle unge i en blindgyde, at meritoverførslen med andre ord er til stede, så alle får gavn og glæde af den ungdomsuddannelse, de nu ender med at få.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil også godt takke for ministerens svar og kommentere ministerens bemærkning om, at han mente, at netop denne gruppe unge – som så ikke er en gruppe, det er vi enige om, men som består af mange forskellige unge, iblandt dem også meget kreative unge, som måske netop på grund af en meget sprudlende kreativitet ikke rigtig orker at gå i gang med et nyt skoleforløb – med fordel kan sammenstykke denne uddannelse. Det er jeg enig i. Jeg er altså i virkeligheden enig i, at for de fleste vil det være en god idé, at uddannelsen kan sam-

menstykkes således, at de kan gennemføre individuelle forløb, som kan give dem det, som de nu synes de har brug for. Men jeg kan ikke forstå, at det skal være en forudsætning for, at formålet med dette lovforslag kan opfyldes, at uddannelsen er sammenstykket. Jeg ville ønske, at der var en dispensationsmulighed, som gik ud på, at hvis man kunne forestille sig et bestemt forløb – altså netop som fru Eva Møller siger: at der også er tænkt nye uddannelser ind i dette her, hvilket jo også ligger i forslaget, og jeg nævnede to eksempler, nemlig Rudolf Steiner-skolerne og Kaospiloterne for nu at nævne to meget forskellige eksempler – så kunne det godt lade sig gøre.

I relation til det fællesråd, som nævnes i lovforslaget, vil jeg sige, at jeg tror, det er ganske udmærket og helt nødvendigt at nedsætte sådan et nyt råd, for det er jo noget nyt, man går i gang med, også set i undervisningsministerielt regi.

I dette fællesråd skal der sidde mange repræsentanter for de kendte skoleformer, og sådan skal det naturligvis være. Men der er stadig væk plads til en sidste rest af ministerudpegede repræsentanter, og dér ville jeg virkelig ønske, at ministeren ville bruge al sin kreativitet til at finde nogle mennesker – eventuelt helt uden for systemet – som har bevist, at de er i stand til at tænke på tværs af systemerne og tænke usystemisk – ikke usystematisk, men usystemisk – og kreativt, sådan at der kan komme noget inspiration, også med henblik på de mange ministerbeføjelser, der er i forslaget.

Det er jo den slags, vi normalt reagerer imod fra SF's side: lovforslag med en masse ministerbeføjelser, for vi ved jo aldrig rigtig, hvad en nuværende eller kommende minister kan finde på at bruge disse beføjelser til. Jeg ved det jo heller ikke rigtig her, og jeg tror ikke, ministeren kan løfte sløret for det – i hvert fald ikke i dag, men så måske på et senere tidspunkt.

Men netop fordi en minister jo også, når han skal bruge sin ministerbeføjelse, er afhængig af de råd, han får, synes jeg, det kunne være spændende med noget kreativitet.

Jeg ser altså forslaget sådan, at det skal imødekomme både ønsket om frihed og så alligevel ønsket om kontrol, fordi der ligger så mange penge i det, som der gør, og den balance er selvfølgelig altid svær. Jeg håber, vi finder den